

ООНОВЛЕННЯ ЗМІСТУ МАТЕМАТИЧНОЇ ОСВІТИ У ВИЩИХ ПЕДАГОГІЧНИХ ЗАКЛАДАХ

Математична освіта сьогодні у вищих педагогічних закладах зазнає оновлення. Спостерігається відхід від парадигми навчання, в основі якої знаходяться професійні знання, вміння, навички, формується нова парадигма, основою якої є орієнтація на інтереси особистості. Нова освітня парадигма спрямована на формування компетентності, ерудиції, творчого початку і культури особистості. У зв'язку з цим основна задача університетської математичної освіти – забезпечувати саморозвиток особистості студента як основи професійного становлення і розвитку спеціаліста.

У університетській оновленій математичній освіті, побудованій на засадах особистісно орієнтованої моделі, принцип суб'єктивності освіти має першочергове значення. Він реалізується у таких дидактичних вимогах до змісту і організації особистісно орієнтованого освітнього процесу:

- зміст математичної освіти повинен відповідати новому змісту нашого життя. Готувати студентів до адекватного сприймання. У зв'язку з цим великого значення набуває оволодіння основами математичної логіки і теорії ймовірностей, які повинні стати фундаментом вивчення теоретичних основ математики на педагогічному факультеті;

- організація засвоєння змісту математичної освіти має бути варіативною, що забезпечить всім студентам якісне оволодіння базовими науковими знаннями і дасть можливість зануритися в науку тим, хто має в цьому потребу і виявляє відповідні здібності;

- спецкурси з окремих розділів математики необхідно вводити на основі диференційованого підходу паралельно з їх інтеграцією. При цьому мова йде не тільки і не стільки про інтеграцію математики з іншими дисциплінами, яка безумовно необхідна і можлива, скільки про її внутрішню інтегрованість (внутрішня інтегрованість математики формує у студентів уявлення про неї, як про логічну систему знань, дедуктивну науку, в якій «огромное число содержательных результатов выводится логическим путем из ничтожно малого числа исходных положений» (Р. Курант);

- навчальний матеріал (характер його подання) забезпечує виявлення змісту суб'єктивного досвіду індивіда, з обов'язковим включенням досвіду його попереднього навчання;

- виклад математичних знань в навчально-методичній літературі, самим педагогом повинен бути спрямований не тільки на збільшення їх обсягу, структурування, інтегрування, узагальнення предметного змісту, але і на перетворення наявного досвіду кожного студента;

- у процесі навчання відбувається постійне поєднання досвіду індивіда з науковим змістом математичного знання; активне залучення студентів до самостійної освітньої діяльності, забезпечує йому можливість самоосвіти, саморозвитку, самовираження у процесі оволодіння знаннями;

- система самостійної роботи студентів з математики повинна забезпечувати опосередковану дію педагога на кожного студента з метою самостійного вибору і використання найбільш значимих для них способів опрацювання навчального матеріалу; в зміст навчання вводиться інформація про прийом виконання навчальних, процесуальних дій;

- захист самостійної роботи з математики забезпечує контроль і оцінку не тільки результату, а головним чином процесу учіння, тих трансформацій, які здійснює суб'єкт, засвоюючи навчальний матеріал;

- освітній математичний простір педагогічного факультету забезпечує побудову, реалізацію, рефлексію, оцінку учіння як суб'єктивної діяльності, особливості якої виявляється в її безпосередньому зв'язку з особистістю педагога вищої школи.

Література:

1. Берил С.И., Окушко В. Р. Интеллектуальные ресурсы Приднестровья: проблемы глобализации и интеграции //Славянская педагогическая культура. - № 1. – 2002. – С. 3-5.

2. Бондаревская Е. В. Теория и практика личностно-ориентованого образования. – Ростов-н/Д.: Изд-во РГПУ, 2000. – 352 с.

3. Гончаренко С. У. Гуманітаризація освіти як збоснова розбудови освітньої системи України. Доповідь на загальних зборах АПН України. – К.: Освіта, 1994.

4. Зверева Н. Н. Как активизировать обучение в ВУЗе?: Учебно-методическое пособие. – Горький, 1989.

5. Кисільова В. П. Психолого-педагогічні умови персоніфікації підготовки вчителя //Славянская педагогическая культура. - № 1. – 2002. – С. 104-106.

6. Сериков В. В. Личностный подход в образовании: концепция и технологии. – Волгоград: Перемена, 1994. – 152 с.